

കൂടുംബപ്രാർത്ഥനയും ദ്വൈനഗാനങ്ങളും

ഭാരതവത്കരണം കുർബാനയിലാരംഭിക്കുകയല്ല, അതിൽ പഠവസാനിക്കുകയാണുവേണ്ടത്. ആരാധനക്രമത്തോടുള്ള കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മനോഭാവം 16 നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കൊണ്ട് മെനഞ്ഞെടുത്തതാണ്. അതു പെട്ടെന്നു മാറ്റിയെടുക്കുക അപ്രായോഗികം മാത്രമല്ല, അവിവേകവുമായിരിക്കുമെന്ന് കഴിഞ്ഞകാലസംഭവങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

കൂടുംബദീപം 2003 ജനുവരി ലക്കത്തിൽ ഡോ. ഷീല കണ്ണാത്ത CMC എഴുതിയ ഭജന: ആത്മീയതയുടെ ഭാരതീയ പൈതൃകം എന്ന ലേഖനം വായിച്ചു, പ്രസ്തുത വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരുപക്ഷേ, മലയാളത്തിലാദ്യമായി അച്ചടിക്കപ്പെടുന്ന ലേഖനമായിരിക്കുമത്, ആലുവയിലെ ആചാര്യ പാലയ്ക്കൽ ജീവസ്സ് കേന്ദ്രത്തിൽവച്ച് 2000-മാണ്ട് ജൂലൈ 8-ാം തീയതി നടത്തിയ ക്രിസ്ത്യൻ മ്യൂസിക് കോളോജിക്കൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ (CMSI) പ്രഥമവാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ ഡോ. ഷീല അവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധമാണ് ലേഖനത്തിനാധാരം. പ്രബന്ധാവതരണത്തിനും ലേഖനപ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുമിടയിലുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ നടക്കേണ്ടിയിരുന്ന ക്രിയാത്മകമായ വിമർശനത്തിന്റെയും സുലഭ്യമായ ശ്രോതസ്സുകളിൽനിന്നുള്ള വിവരസംഭരണത്തിന്റെയും അഭാവത്തിൽ ചരിത്രസാധ്യതയ്ക്കും അറിവിന്റെ പൊലിമയ്ക്കുമായി ചിലകാര്യങ്ങൾ കുറിയ്ക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

അനുരൂപണം

ക്രിസ്തീയ ഭജനഗാനങ്ങളുടെ ചരിത്രം അവലോകനം ചെയ്തു കൊണ്ട് ലേഖക പറയുന്നു: “രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിനുശേഷം ക്രിസ്തീയ സംസ്കാരികാനുരൂപണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ക്രിസ്തീയഭജനഗാനങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടു; ആലപിക്കപ്പെട്ടു.” രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനു മുൻപ് ക്രിസ്തീയഭജനഗാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന ധനിയുണ്ട് മുകളിലത്തെ വാക്യത്തിൽ. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിനുമുമ്പുള്ള ഭാരതത്തിലെ ഭജനഗാനചരിത്രം, ഗൗരവമായ ഗവേഷണമർഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ വിഷയ

ത്തിലേക്കിപ്പോൾ കടക്കാതിരിക്കുക. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ തുടങ്ങുന്ന ചരിത്രം തന്നെ ഫാ. പ്രോക്ഷ് SVD (1904-1986) യുടെ പാവനസ്മരണയ്ക്ക് പ്രണാമമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതുടങ്ങണമെന്നാണെനിക്കുതോന്നുന്നത്. ഭാരതസംസ്കാരത്തെയും ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെയും പരിണയിപ്പിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ച വിദേശീയനാണദ്ദേഹം. 1956-ൽ ബോംബെയിൽ വെച്ചു നടത്തിയ നാഷണൽ മരിയൻ കോൺഗ്രസ്സിൽ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ച ‘തേരാനൂർ’ ലെ ഗാനങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ (കേരളമൊഴികെ) വേനൽക്കാലത്തെ കാട്ടുതീപോലെ പടർന്നുപിടിച്ചു. തുടർന്ന് 1964-ൽ ബോംബെ ദിവ്യകാര്യണു കോൺഗ്രസ്സിൽ അവതരിപ്പിച്ച ‘പരമോത്തം പ്രോ’ ലെ ഗാനങ്ങൾ അതുപോലെ തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. തന്റെ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിനുപാധിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ബോംബെയിൽ ഗ്യാൻ ആശ്രം സ്ഥാപിച്ചത്.

ഭജനഗാനചരിത്രത്തിലെ പ്രധാനനാഴികകല്ലായി ലേഖക എടുത്തു കാണിക്കുന്നത് ബാംഗ്ലൂരിലെ NBCLC (1967 ൽ സ്ഥാപിതം) 1978-ൽ പുറത്തിറക്കിയ ഭജനഗാനകാസറ്റുകളാണ്. ബാംഗ്ലൂരിൽത്തന്നെയുള്ള മറ്റൊരു സ്ഥാപനമായ ധർമ്മരാം കോളജിന് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനമേ കൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ. ഇവിടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ചില കണ്ണികൾ കൂട്ടിയിണക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ധർമ്മരാമിൽ

1966 ൽ ധർമ്മരാമിലെ റെക്ടേഴ്സ് ഡേ ആഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി വിദ്യാർത്ഥികൾ സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളും ഭജനഗാനങ്ങളും

ചേർത്ത് ഭാരതീയരീതിയിൽ നടത്തിയ പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സംഭവമായി മാറുകയായിരുന്നു. രാജ്കോട്ട് മെത്രാനായി ദിവംഗതനായ ഫാ. ജോനാസ് തളിയത്തായിരുന്നു റെക്ടർ; പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത് അനേകം വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആചാര്യനായ ഡോ. മത്യാസ് മുണ്ടാടനും. തൊട്ടടുത്തവർഷം ധർമ്മരാമിൽ വെച്ചുകൂടിയ CBCI സമ്മേളനത്തിൽ മുഖ്യാതിഥികളായ കാർഡിനൽ വലേറിയൻ ഗ്രേഷ്യസിന്റെയും കാർഡിനൽ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ പിതാവിന്റെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ആ പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷ വീണ്ടും നടത്തി. അതിനു ലഭിച്ച അഭൂതപൂർവമായ പ്രശംസയും ഭാവാനുഭവമായ പ്രതികരണവുമാണ് ഭാരതപുജയ്ക്കു വഴിയൊരുക്കിയത്. ഇതേ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യൻ ഭജൻസ് എന്ന ഗ്രാമഫോൺ റെക്കോർഡിന്റെ പുറം ചട്ടയിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ റെക്കോർഡിനെപ്പറ്റി പിന്നീടു പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്.

ഭജനശൈലി

1960 മുതൽ ഏകദേശം കാൽനൂറ്റാണ്ടോളം പലരുടെ പ്രയത്നഫലമായി ധർമ്മരാമിൽ ഓമനിച്ചുനട്ടുവളർത്തിയ ഭജനശൈലി പിന്നീടുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ അവിടെ മുരടിച്ച് പോവുകയാണുണ്ടായത്. കലയും ചിന്തയും സമന്വയിപ്പിക്കാൻ അസാധാരണമായ കഴിവുകളുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളോ, അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ സന്മനസ്സുള്ള അദ്ധ്യാപകരോ ഇല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് ഭജനഗാനശൈലിക്ക് താങ്ങും തണലുമായി നിന്ന സഭാ-സാംസ്കാരിക-ദൈവശാസ്ത്ര വീക്ഷണങ്ങൾ

ഓരോന്നോരോന്നായി ധർമ്മരാമിന്തിന്നു പിണങ്ങിപ്പോയതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചത്. മാത്രമല്ല, കുർബാനയെച്ചൊല്ലി കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ നേതൃത്വനിരയിലുണ്ടായ ഉരസ്സുകളിൽനിന്നുയർന്ന ചുട്ടുകാറ്റിനെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ മാത്രം ധർമ്മരാമിന്റെ ഭിത്തികൾക്കു പൊക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല താനും. തനതായ സംഗീതസമീപനങ്ങൾ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതിനുപകരം ധർമ്മരാമിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും കൊച്ചിൻ കലാഭവൻ തുടക്കമിട്ട ഗാനമേളക്കുർബാനയിലേക്കു കാൽവഴുതിവീണു. അതിൽനിന്നുവരെ കരകയറ്റാൻ മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ സംഗീത ഗവേഷണത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഫാ. പോൾ പൂവത്തിങ്കൽ CMI കിണഞ്ഞുപരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ശുഭോദർക്കെതന്നെ.

ലേഖനത്തിൽ ഈ മേഖലയിൽ തനതായ വ്യക്തിമുദ്രപതിച്ച വ്യക്തികളുടെ ആദ്യലിസ്റ്റാരംഭിക്കുന്നത് എന്റെ പേരുകൊണ്ടാണ്. ലിസ്റ്റിൽ 9 പേരുകളുണ്ട്. അതിലഞ്ചുപേർ മലയാളികളായ CMI വൈദികർ. അവരുടെ പേരിന്റെ കൂടെ ഫാ.ചാൾസ് വാസ് SVD (ബോംബെ), ഫാ.ഫെലിക്സ് നൊറോണ (മംഗലാപുരം) തുടങ്ങിയ കേരളീയരല്ലാത്തവരുടെ പേരുകൾ ചേർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുതലിസ്റ്റ് ഭാരതത്തിനു പൊതുവായുള്ള ലിസ്റ്റ് എന്റെ പേരോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്നത് ചരിത്രപരമായി ശരിയാവില്ല. മാത്രമല്ല, മാതൃഭാഷയായ മലയാളം ശാസ്ത്രീയ, സംസ്കൃതമദ്യസിച്ചിട്ട്, 1914-ൽ “ക്രിസ്തു സഹസ്രനാമ”മുച്ഛസിച്ച ഇല്ലിപ്പറമ്പിൽ, ഷെവിലിയർ ഐ.സി.ചാക്കോയെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവും ഭാരതവുമൊന്നാകണമെന്നുഗ്രഹിച്ച മഹാരഥന്മാരുടെ പേരുകൾ മറക്കാനും വയ്യ. (ക്രിസ്തു സഹസ്രനാമത്തിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത ശ്ലോകങ്ങൾ ഫാ. ആന്റോ അമർനാഥ് CMI യുടെ സംഗീതസംവിധാനത്തിൽ ഞാനും ഇന്ദുമതിയും പാടി ബാംഗ്ലൂർ ഡെക്കാൻ റെക്കോഡ്സ് 1985-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി). മലയാളത്തിലെ ജനഗാനശാഖയ്ക്ക്-അതും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർത്ഥം മുതൽ മാത്രം - സംഭാവനകൾ

നൽകിയ വ്യക്തികളുടെ ലിസ്റ്റുപോലും ആരംഭിക്കേണ്ടത് എന്റെ ആദ്യസംഗീത ഗുരുകൂടിയായ ഫാ. തോമസ് കണ്ടത്തിൽ CMI യുടെ പേരുകൊണ്ടാകണമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. 1971-ൽ ഒന്നാം വർഷവിദ്യാർത്ഥിയായി ഞാൻ ധർമ്മരാമകോളജിലെത്തുമ്പോൾ ഭാരതീയപൂജയും ഭജനഗാനസംസ്കാരവും അവിടെ സംസ്ഥാപിതമായിക്കഴിഞ്ഞു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉടലെടുത്ത മിക്കവാറും ഗാനങ്ങൾക്ക് കർണ്ണാടകസംഗീതശൈലിയിൽ ഈണം പകർന്നത് ഫാ.തോമസ് കണ്ടത്തിലാണ്. വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ധർമ്മരാമിലെ സംഗീതവാസനകളെല്ലാം ശാസ്ത്രീയമാക്കാനദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു. അരുപാമഹാത്മാ, ചിതാനന്ദസാരാ, അവിദ്യാവിരുദ്ധാ വിവേകം തരു നീ എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഫാ. തോമസ് കൊച്ചു മുട്ടം CMI യുടെ സംസ്കൃതശൈലീബദ്ധവും സർവമതസംബന്ധിയുമായ മലയാളവരികൾക്ക് മോഹനരാഗത്തിൽ അതിമനോഹരമായ ഈണം നൽകിയത് അദ്ദേഹമാണ്. കാൽനൂറ്റാണ്ടിലേറെ കഴിഞ്ഞിട്ടും തേവര സേക്രഡ് ഹാർട്ട് കോളജുപോലെ കേരളത്തിലെ പല ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലും രാവിലത്തെ പ്രാർത്ഥനാഗാനമായി ആ ഭജൻ ഇന്നും ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നു. ബാംഗ്ലൂരിലെ നാനാജാതി മതസ്ഥർക്കായി ധർമ്മരാമിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ സംഘടിപ്പിച്ച ക്രിസ്തുമസ് ഷോയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വയം രചിച്ച ഈണം പകർന്ന ശരണമേശുമഹേശ്വരാ, ശരണം ദിവ്യപ്രകാശമേ, ശരണം, ശരണം എന്ന ഭജനഗാനം അനശ്വരമത്രേ. ഡോ. ചെറിയാൻ, കൃന്ദിയന്തോടത്ത് CMI, ഫാ. ലൂയിസ് മാളിയേക്കൽ CMI തുടങ്ങി അനേകം പേരെഴുതിയ ഭജനഗാനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ഈണം പകർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു പൊതുരംഗത്തധികം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതെ, ഇടുക്കി ചെറുതോണിയിലെ ശാന്തിഗ്രാമിൽ വളരെ ചെറിയതോതിൽ സംഗീതസപര്യ ചെയ്ത് ശാന്തനായി കഴിയുകയാണദ്ദേഹം. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മച്ചെല്ലത്തിൽനിന്ന് മലയാള ഭജനഗാനചരിത്രകാരന്മാർ പെറുക്കിയെടുക്കേണ്ട പച്ചവെറ്റിലകൾ അനവധിയുണ്ട്. 1964-ൽ ബോംബെ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിൽവച്ച് ധർമ്മ

രാമിലെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ച അവസരത്തിൽ തിരൂക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് ധർമ്മരാമഗായകസംഘം പാടിയപാട്ടുകൾ, ആ പാട്ടുകൾ സംവിധാനം ചെയ്തവർ, അതിനു നേതൃത്വം നൽകിയവർ അതു സൃഷ്ടിക്കാനിടയായ സാഹചര്യങ്ങൾ, എല്ലാറ്റിനുമുപരി തികച്ചും നൂതനമായ ആ സംരംഭത്തിന് പിൻബലമായി നിന്ന ചിന്താധാരകൾ എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ശേഖരിക്കേണ്ട വിവരങ്ങളേറെയാണ്. സഭാചരിത്രവും സംഗീത ചരിത്രവും അറിയാവുന്ന ആരെങ്കിലും ഫാ. തോമസ് കണ്ടത്തിലുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തി അതു ലേഖനമായും ശബ്ദലേഖനമായും രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയാൽ ഭാവി ചരിത്രകാരന്മാർ നന്ദിയുള്ളവരാകും.

ക്രിസ്തുൻദജൻസ്

പേരുകളുടെ ലിസ്റ്റിൽ എനിക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിയ സ്ഥിതിക്ക് വർത്തമാനകാലത്തെപ്പരിചയമില്ലാത്ത വായനക്കാർക്കുവേണ്ടി എന്റെ സംഭാവനകളിലെന്തെങ്കിലുമൊന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടത് എന്റെ തന്നെ കടമയാകുന്നു. ബാംഗ്ലൂർ ഡെക്കാൻ റെക്കോർഡ്സിന്റെ ബാനറിൽ മദ്രാസ് ജമിനിയിലുള്ള H.M.V. സുറ്റുഡിയോയിൽ റെക്കോർഡ് ചെയ്ത് 1979-ൽ എറണാകുളം ടൗൺ ഹാളിൽവച്ച് കർട്ടിനാൾ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ പ്രകാശനം ചെയ്ത ക്രിസ്തൻ ദജൻസ് എന്ന ഗ്രാമഫോൺ റെക്കോർഡാണ് എന്റെ ഈ രംഗത്തുള്ള സംഭാവനയെന്ന് ഞാൻ തന്നെ കരുതുന്നു. ധർമ്മരാമിലെ ഭാരതീയ പൂജാവസരങ്ങളിലുടലെടുത്ത ഗാനങ്ങളാണ് മിക്കവാറും അതിലുള്ളത്. റെക്കോഡിൽപാടി എന്നതിനെക്കാൾ മലയാളത്തിലാദ്യമായി ഭജനഗാനങ്ങളുടെ ഒരു L.P. റെക്കോർഡ് ഉണ്ടാക്കാൻ ഞാൻ കാരണമായി എന്നതിനാണു പ്രാധാന്യം. ആ റെക്കോർഡിന് അതിന്റെ തന്നെ ഒരു ചരിത്രമുണ്ട്. അതിലേക്കു കടക്കാതെ തത്കാലം ഒരു കാര്യം മാത്രം പറയട്ടെ. കേരളത്തിൽ ആ റെക്കോഡിനു പ്രീതിയുണ്ടായില്ല. കേരളത്തിലേതിനെക്കാൾ വളരെക്കൂടുതൽ കോപ്പികൾ വിറ്റഴിഞ്ഞത് വടക്കേ ഇന്ത്യയിലാണ്. അവിടെ അതിലെ ഗാനങ്ങൾക്ക് ഹിന്ദിയിൽ പാരഡികൾ പോലുമുണ്ടാ

നവരേഖകളുടെ ചരിത്രം

ചരിഞ്ഞ ഗോപുരങ്ങളുടെ
വെള്ളയടിച്ച ചുമരുകളിൽ
അള്ളിപ്പിടിച്ചിരുന്ന്
തീർത്ഥാടകരെ കല്ലെറിയുന്നവൻ
ഒരു പതനമുണ്ട്.
മുപ്പതുവെള്ളിക്കാശിന്റെ
പൊട്ടിച്ചിരിയിൽനിന്ന്
ഒരു കൊലച്ചിരി
ഉരുവം കൊള്ളുന്നു.

അവൻ
സ്വന്തം കയറിൽ
സ്വന്തം കുരുക്കിൽ
നിലം തൊടാതെ
ആടുന്നു.
ഒടുവിൽ
കയർപൊട്ടി
വെറും തറയിൽ
കൃത്യമപ്പല്ലുകളുമായി
ഒരു തലയോട്ടി.

യി. ഭജനഗാനങ്ങളിലെ സംഗീതത്തോടൊന്നിനെക്കാൾ അതിലെ വരികളോട് നിഷേധാത്മകമായ പ്രതികരണമാണ് കേരളത്തിലെ ചില വൈദികരിൽനിന്നുണ്ടായത്. വിശുദ്ധ 'ബലിയിൽ' "നിത്യം പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ സർവേശ്വര" എന്ന് പ്രാർത്ഥനകൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്ന വൈദികരിൽ അഭ്യസ്തവിദ്യരായവർ പോലും ഭജനഗാനങ്ങളിലുള്ള "ശരണം", "സച്ചിതാനന്ദം", "ഓം" തുടങ്ങിയ പദങ്ങളോടൊപ്പുകാണിക്കുന്നു!

പ്രതിവിധി

ദിവ്യബലിയർപ്പണത്തെ സംബന്ധിച്ച് സീറോമലബാർസഭയിൽ ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന തർക്കങ്ങളിൽ ചിലതിനെക്കിലും അതിലളിതവും ഒരു പരിധിവരെ അപ്രായോഗികവുമായ പ്രതിവിധികൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഡോ. ഷീല ലേഖനമവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. "ഇങ്ങനെ നാം വളരുന്നോൾ, ഭാരതീയപുജനാം അർപ്പിക്കുന്നോൾ നാം ദിവ്യബലിക്ക് എങ്ങോട്ടുതിരിഞ്ഞുനിൽക്കണമെന്നു ചൊല്ലിയുള്ള വാദങ്ങൾക്കും പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമുണ്ടാകും....." ധർമ്മരാം കോളജിലെ തത്ത്വശാസ്ത്ര ദൈവശാസ്ത്രപഠനവേളയിലും ബറോഡയുണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ മനഃശാസ്ത്രസംഗീതപരിശീലനഘട്ടത്തിലും അങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകൾ ഞാനും വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നു. ആരാധനക്രമത്തിൽ സംഗീതത്തിനുള്ള സ്ഥാനം എന്ന എന്റെ കന്നിലേഖനത്തിൽ (St. Mary's Forane Souvenir, പള്ളിപ്പുറം, 1980) താബുരു സ്വപ്നം എന്ന തലക്കെ

ട്ടിൽ അതെപ്പറ്റി എഴുതുകയുമുണ്ടായി. പക്ഷേ, കേരള സഭാചരിത്രവും കേരളമനഃസ്ഥിതിയും മനസ്സിലാക്കാനോ ആ ചിന്തയിൽനിന്നു ഞാനകന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കുർബാനയും കാനോന മനസ്കാരവും ഒരു സഭയുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുഖ്യമേഖലകളാണ്. കേരളത്തിന്റെ പ്രത്യേക പശ്ചാത്തലം വിലയിരുത്തുമ്പോൾ സംസ്കാരികാനുരൂപണശ്രമങ്ങൾ അവയിൽത്തുടങ്ങാതിരിക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധി.

എതിർപ്പിനിടം കൊടുക്കാതെ ഭാരതവൽക്കരണം നടത്താവുന്ന നിരവധി മേഖലകളുണ്ട്. ഔദ്യോഗികാനുമതികളില്ലാതെ ജയപരാജയ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്താവുന്ന അത്തരം ഏതാനും വിഷയങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കട്ടെ.

സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനകളും മറ്റും

നമ്മുടെ വീടുകളിൽ പതിവുള്ള സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനകൾ എങ്ങനെ നടത്തണമെന്നും ഏതു തരത്തിലുള്ള പാട്ടുകൾ പാടണമെന്നും നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് ആരുടെയും അനുമതി ആവശ്യമില്ല. കുടുംബപ്രാർത്ഥന എങ്ങനെയാണു നടത്തുന്നതെന്ന് വികാരിമാർ അന്വേഷിക്കാറില്ല. ശാസ്ത്രീയസംഗീതം അഭ്യസിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഗമായി ഭജനഗാനങ്ങളോ "നിത്യന്ദായകാ യേശുവേ" എന്ന പോലുള്ള ശ്രീ ജോർജ്ജ് പാത്തോറയുടെ കീർത്തനങ്ങളോ ആലപിക്കുന്നതിനാർക്കൊന്നെതിരുണ്ടാകുക? അത്തരത്തിലുള്ള സംഗീതസാഹിത്യരത്നങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനി

കൾ കുഴിച്ചുമുടിയിട്ടിരിക്കുകയാണിപ്പൊഴും. ഷെവലിയർ ഐ.സി. ചാക്കോയുടെ ക്രിസ്തുസഹസ്രനാമവും പി.സി. ദേവസ്യയുടെ ക്രിസ്തുഭാഗവതവും പ്രഫ. മാത്യു ഉലകംതറയുടെ ക്രിസ്തുഗാഥപോലും പുരാവസ്തുക്കളായി പൊതിഞ്ഞു സൂക്ഷിക്കുകയാണു നമ്മൾ. അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വീടുകളിൽപോലും അത്തരം കൃതികൾ പ്രാർത്ഥനാപുർവ്വമായ പാരായണത്തിനുപയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

ദേവാലയത്തിലും കോൺവെന്റുകളിലും മറ്റും നടത്തുന്ന തിരുമണിക്കൂർ ആരാധന, ബൈബിൾ ശുശ്രൂഷ, പ്രാർത്ഥനാസമ്മേളനങ്ങൾ, കുടുംബസമ്മേളനങ്ങൾ തുടങ്ങി അനേകം അവസരങ്ങൾ ഭജനഗാനങ്ങളും കീർത്തനങ്ങളും പരീക്ഷിക്കാനുപയോഗയോഗ്യമായുണ്ട്.

വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ

ചിന്താതലത്തിൽ നടക്കാത്ത ഭാരതവൽക്കരണം സംഗീതത്തിലും ജീവിതശൈലിയിലുമുണ്ടാവുക എന്നത് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. ഭജനഗാനങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതിനു പിൻബലമായൊരു പ്രത്യയശാസ്ത്രമുണ്ടാകണം. ഈ രംഗത്ത് നമ്മുടെ ചിന്തകളിലെ വൈരുദ്ധ്യത്തിന് പ്രത്യക്ഷോദാഹരണങ്ങൾ അനവധിയുണ്ട്. ഡോ. ഷീലയുടെ ലേഖനത്തിന്റെകൂടെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രവും (ഫാ.ജോയി എളങ്കുന്നപ്പുഴ CMI യുടെ ആശയമനുസരിച്ച് ധർമ്മരാ

(ശേഷം - 14-30 പേജിൽ)

കാ
ബ
ദി
പം

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA
REG. NO. 118/IV/2016

For further information
regarding this text Please contact:

info@thecmsindia.org

library@thecmsindia.org

Please join the
'CMSI Benefactors Club'
and support the ongoing projects of
Christian Musicological Society Of India

- DIGITAL LIBRARY • ARAMAIC PROJECT
- DIRECTORY OF CHRISTIAN SONGS
- ENCYCLOPEDIA OF SYRIAC CHANTS
- MUSIC ICONOGRAPHY • CHRISTIAN ART